

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 5 ภาค ชิวประวัติ

เรื่อง เมื่ออาตมาได้พบกับสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตรมุนี

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

เมื่ออาตมาได้พบกับสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว

คืนวันหนึ่งอาตมานอนหลับแล้วฝันไปว่า อาตมาได้เดินไปในสถานที่แห่งหนึ่ง ได้พบกับพระสงฆ์รูปหนึ่งครองจีวรคร่ำ สมณสารูปเรียบร้อยน่าเลื่อมใส อาตมาเห็นว่าเป็นพระอาวุโสผู้รัตตัญญูจึงน้อมนมัสการท่าน ท่านหยุดยืนตรงหน้าอาตมาแล้วกล่าวกับอาตมาว่า

“นั่นคือ สมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้วแห่งกรุงศรีอยุธยา ฉันต้องการให้เธอได้ไปที่วัดใหญ่ชัยมงคล เพื่อดูจารึกที่ฉันได้จารึกถวายพระเกียรติแก่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชผู้เป็นเจ้า เนื่องในวาระที่สร้างพระเจดีย์ฉลองชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชแห่งพม่า และประกาศความเป็นอิสระของประเทศไทยจากหงสาวดีเป็นครั้งแรก เธอไปดูไว้แล้วจดจำมาเผยแพร่ออกไป ถึงเวลาที่เธอจะได้รับรู้แล้ว”

ในฝันอาตมารับปากท่าน ท่านก็บอกตำแหน่งให้แล้วก็ตกใจตื่นนอนใกล้รุ่ง อาตมาก็ทบทวนความฝันนั้นก็อยู่ในใจว่าเราเองนั้นกำหนดจิตด้วยกรรมฐานมีสติอยู่เสมอ เรื่องฝันฟังชานเป็นไม่มี อาตมาก็ได้ข่าวในวันนั้นแหละว่า **ทางกรมศิลปากรทำการบูรณะปฏิสังขรณ์พระเจดีย์ใหญ่ในวัดใหญ่ชัยมงคล และจะทำการบรรจุขี้เถ้าพระเจดีย์** อันเป็นนิมิตหมายการสิ้นสุดการบูรณะแล้วจะรื้อนั่งร้านทั้งหมดออกเสร็จสิ้น

อาตมาจึงได้ขอร้อง **ดร. กิ่งแก้ว อรรถการ** ให้เลื่อนการปิดยอดบัว ไปอีกวันหนึ่ง เพื่อที่อาตมาจะได้ นำพระ **ขี้เถ้าพระเจดีย์** ที่อาตมาได้สร้างขึ้นตามแบบดั้งเดิมที่พบในเจดีย์ใหญ่ใกล้กับวัดอัมพวันซึ่งพังลงน้ำ ที่ **กิ่งเหล็ก** เป็นคนรวบรวมเอามาให้อาตมาตั้งแต่เมื่อเริ่มมาพัฒนาวัดใหม่ ๆ แต่แตกหักพังทั้งนั้นหลายสิบปี อาตมาได้ป็นเอามาผสมสร้างเป็นองค์พระใหม่ไปร่วมบรรจุไว้ที่ยอดพระเจดีย์บ้าง

วันนั้นอาตมาเดินทางไปถึงก็ได้เดินขึ้นไปบนเจดีย์ตอนที่สุดบันไดแล้ว มองเห็นโพรงที่ทางเขาทำไว้สำหรับลงไปด้านล่าง มีร้านไม้พอไต่ลงไปภายใน ตั้งใจเด็ดเดี่ยวว่าลงไปคราวนี้ ถ้าพลาดตกลงไปจากนั่งร้านมาก็ยอมตาย คนที่ร่วมเดินทางมาเขามัวแต่ไปบนลานชั้นบน อาตมาก็ได้ลงไปชั้นล่าง มีไฟฉายดวงหนึ่ง เวลานั้นประมาณ ๐๙.๐๐ น. อาตมาลงไปในแล้วก็พบนิมิตตั้งที่สมเด็จพระพนรัตน์ได้บอกไว้จริง ๆ

อาตมาจึงได้พบว่าแท้ที่จริงแล้วสิ่งที่สมเด็จพระพนรัตน์วัดป่าแก้ว ท่านได้จารึกถวายพระพร ก็คือบทสวดที่เรียกว่า **“พาหุหมหาคารุณีโก”**

ท้ายของนิมิตนั้นระบุว่า **“เราสมเด็จพระพนรัตน์วัดป่าแก้ว ศรีอยุธยา คือผู้จารึกนิมิตรณาเอาไว้ถวายพระพรแด่มหาบพิตรเจ้าสมเด็จพระนเรศวรมหาราช”**

พาหุหมหาคารุณี (รุณีโก) คืออะไร

ถึงตอนนี้ผู้เขียนได้กราบนมัสการหลวงพ่ोजรัญแล้ว เรียนถามท่านขึ้นด้วยความสนใจว่า

พาหุหมหาคารุณีโกคืออะไรขอรับหลวงพ่

อ้อ ก็คือบทสวดสรรเสริญพระพุทธรูป พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ แล้วก็พรพาหุอันเริ่มด้วย พาหุสหัส ไปจนถึง ทศคาหัทธัญญี แล้วเรื่อยไปจนถึงมหาคารุณีโกนาโกหิตายะ และจบลงด้วยกะวะตุ สัพพมังคะลัง สัพพะพุทธา สัพพะอัมมา สัพพะสังฆานภวานะสลาโสตถิ ะวันตุเต อาตมาเรียกรวมกันว่า พาหุหมหาคารุณี

อาตมาจึงเข้าใจในบัดนี้เองว่า **บทพาหุนี้คือ บทสวดมนต์ที่สมเด็จพระพนรัตน์วัดป่าแก้ว ได้ถวายให้พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชไว้สวดเป็นประจำ** เวลาอยู่กับพระมหाराชวัง และในระหว่างศึกสงคราม จึงปรากฏว่าพระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเจ้าทรงรบ ณ ที่ใด ทรงมีชัยชนะอยู่ตลอดมาได้ทรงเพลิงพม่าเลย แม้จะเพียงลำพังสองพระองค์กับสมเด็จพระอนุชาธิราชเจ้า ท่ามกลางกองทัพพม่าจำนวนนับแสนคน ก็ทรงมีชัยเหนือกองทัพพม่า ด้วยการกระทำยุทธหัตถีมีชัยเหนือพระมหาอุปราช ณ ตอนเจดีย์ปักษินยสถาน แม้ข้าศึกจะยิงปืนไฟเข้าใส่พระองค์ในตอนเช้าที่เข้ากันพระศอกของพระมหาอุปราชออกไปราวกับหัวฝนก็มีปาน แต่ก็มิได้ต้องพระองค์ ด้วยเดชพาหุหมหาคารุณีที่ทรงเจริญอยู่เป็นประจำนั่นเอง

อาตมาพบนิมิตแล้วก็ได้ตื่นมาด้วยความสบายใจ ถึงปากปล่องที่ลงไปเกือบสามชั่วโมง เนื้อตัวมีแต่หยากไย่ เดินลงมาแม่ชีเห็นเข้ายังร้องว่า หลวงพ่ोजรัญเข้าไปในโพรงนั้นมาหรือ แต่อาตมาไม่ตอบ

ตั้งแต่นั้นมา อาตมาจึงสอนการสวดพาหุงมหากาให้แก่ญาติโยมเป็นต้นมา เพราะอะไร เพราะพาหุงมหากานั้นเป็นบทสวดมนต์ที่มีค่าที่สุด มีผลดีที่สุด เพราะเป็นชัยชนะอย่างสูงสุดของพระบรมศาสดา จากพญาวัสวัติมาร จากอาฬวเกยภักษ์ จากช่างนาฬาคีรี จากองคคิมมัล จากนางจัญญมานวิกา จากสังฆะกะนิครนธ์ จากพญานันโทปนันทนาคราช และท่านท้าวผกาพรหม เป็นชัยชนะที่พระพุทธองค์ทรงได้มาด้วยอิทธิปาฏิหาริย์ และด้วยอำนาจแห่งบารมีธรรมโดยแท้ ผู้ใดได้สวดไว้ประจำทุกวันจะมีชัยชนะ มีความเจริญรุ่งเรืองตลอดกาลนาน มีสติระลึกได้ จะตายก็ไปสู่สุคติภูมิ

ขอให้คุณโยมช่วยประชาสัมพันธ์ให้ด้วยนะว่า ให้สวดพาหุงมหากาให้ทั่วหน้า นอกจากจะคุ้มตัวแล้ว ยังคุ้มครอบครัวได้ สวดมาก ๆ เข้า สวดกันทั้งประเทศก็ทำให้ประเทศมีความรุ่งเรือง พวกคนพาลสันดานหยาบก็แพ้กัยไปอย่างถ้วนหน้า ไม่แต่พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเท่านั้นที่พบความมหัศจรรย์ของบทพาหุงมหากา **แม้พระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช** ก็ทรงพบเช่นกัน โดยมีบันทึกโบราณบอกไว้ดังนี้ว่า

“เมื่อพระเจ้าตากสินมหาราชตีเมืองจันทบุรีได้แล้ว ก็ทรงเห็นว่าสงครามกัษัตริย์ต่อจากนี้ไปจะต้องหนักหนาและยืดยาว จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระยอดธงแบบศรีอยุธยาขึ้นแล้ว **นิมนต์พระเถระทั้งหลายมาสวดบทพาหุงมหากาบรรจุไว้ในองค์พระ** และพระองค์ก็ทรงเจริญรอยตามพระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ด้วยการเจริญพาหุงมหากา จึงบันดาลให้ทรงกัษัตริย์สำเร็จ โยมช่วยบอกญาติโยมด้วยนะ ว่าสวดพาหุงมหากาให้ได้ทุกบ้าน สวดให้ได้มาก ๆ จะมีแต่ความรุ่งเรือง สวดพาหุงมหากาก่อนแล้วจึงสวดชินบัญชร เพราะชินบัญชรนั้นเจ้าพระคุณสมเด็จพระท่านให้สวดบูชาพระอรหันต์ของท่าน ต้องสวดพาหุงมหากาก่อนแล้วจึงมาถึงชินบัญชรให้จดจำกันเอาไว้ นั่นแหละมงคลชีวิต

หลวงพ่ोजรัญได้พูดเรื่องพาหุงมหากานี้อย่างละเอียด แล้วทรงแฝงด้วยเพราะท่านต้องการให้ผู้เขียนได้จดจำและเอไปบอกต่อกับท่านผู้อ่านต่อไป

ท่านผู้อ่านที่เคารพ วัดอัมพวัน เป็นดินแดนแห่งความสงบร่มเย็นด้วยอำนาจสติปัญญา การเจริญภาวนา การเดินจงกรม การละเว้นสิ่งที่พึงละเว้น เป็นดินแดนแห่งธรรมะและการหลีกเร้นจากความวุ่นวายของโลกภายนอก เพื่อแสวงหาความสงบแห่งจิตใจ แต่การเข้าไปต้องด้วยศรัทธาอันน้อมนำเข้าไป ไม่ใช่เพราะขัดพวกพ้องไม่ได้หรือเสียไม่ได้

ประต้วัดอัมพวันเปิดต้อนรับผู้แสวงหาสมบัติมนุษย์ ผู้ที่เป็นผู้เจริญด้วยสติปัญญาและการรู้จักค่าการเคารพและการเห็นสมณะเป็นอุดมมงคล หลวงพ่ोजรัญท่านยินดีให้ธรรมปฏิบัติ และตอบข้อข้องใจในสิ่งที่เป็นไปเพื่อความเจริญแห่งชีวิตของทุกท่านและแก่ส่วนรวมทั่วไป และโปรดอย่าลืมคติของหลวงพ่อกว่า

“มาได้ รอดได้ ทนได้ พบได้ ได้ดี”

มนุษย์สมบัตินั้น หลวงพ่อกว่า แสวงหาได้ไม่ยากด้วยการภาวนาและการปฏิบัติกรรมฐาน

ดอน เจตีย์

จาก น.ส.พ.มหัศจรรย์

เขียนจากคำบอกเล่าของพระครูภาวนาวิสุทธิ์

วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ว่า ๓ จบ)

๑. พุทธคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปริสธัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสาณัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

๒. ธรรมคุณ

สากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติฯ

๓. สังฆคุณ

สปะฏิหันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สมิชชีปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทังจัตตาริ ปริสสะยคานิ อัญญะ ปริสสะปกคละลา เอละ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญญะสิกะระณิโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

๔. พุทธชัยมงคลคาถา (ถวายพรพระ)

๑. พาหุง สะหัสสมะภาณีนิมิตตะสวารันตัง คีรีเมฆะลัง อุตตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาภิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี
๒. มาราดิเรกะมะภิชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมักกะมะถัถะยักขัง ชันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี
๓. นาฬาคีริง กะชะวะรัง อะตัมมัตตะภุตัง ทาวักคิจักกะมะสะนึะวะ สุตารุณันตัง เมตตัมพะเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี
๔. อุกขิตตะชัคคะมะตีสัตถะสุตารุณันตัง ธาวันตียโย ชะนะปะถังคฤลมะวันตัง อิทธิภิสังชตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี
๕. กัตวานะ กัฏฐะมทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจาเย ทฎฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ สันเตนะ โสมะวิธินาชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี
๖. สัจจิง วิหายะ มะตีสัจจะกะวาหะเกตุง วาทากิโรปะตะมะนัง อะตัมมัตตะภุตัง ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี
๗. นันโทปนันทะภุชัง วิพูจัน มะหิทธิง ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต อิทธิปะเทสะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี
๘. ทุดคาหะ ทิฏฐิกุชะเคนะ สัทถุชะหัตถัง พรหมัง วิสุทธิชิติมิทธิพะกาภิธานัง ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภาวะต เต ชะยะมังคะลานี

๕. มหาการณโก

มหาการณโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปุเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัทตะโน เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ประฐะวีโปกชะเร อะภิสเสก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมหะติ สนักขัตตัง สมันังคะลัง สปะภาตัง สหภูจิสัง สขะโณ สมุตโต จะ สยัญจัน พรัมมะจาริสุ ปะทักขินัง กายะกัมมัง วาจา กัมมัง ปะทักขินัง ปะทักขินัง มะโนกัมมัง ปะณินี เต ปะทักขินา ปะทักขินานี กัตวานะ ละภันตัตถะ ปะทักขิณเ

ภาวะต สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะทเวตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต
ภาวะต สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะทเวตา สัพพะธรรมานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต
ภาวะต สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะทเวตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต

กาถาชนะมาร

ปัญจะมาระ ชิโน นาโถ ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง จะตัสัจจิง ปะกาเสสิ ธัมมะจักกััง ปาวัตตะยิ เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เม ชะยะมังคะลัง

บทกรวดน้ำ

อิหัง เม มาตาปัตตัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิเตโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิหัง เม ญาติันัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาติะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิหัง เม ครูปิขฌายาจารย์ยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ครูปิขฌายาจารย์ยา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า จงมีความสุข

อิหัง ทเวตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ทเวตาโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เทวดาทั้งหลาย ขอให้เทวดาทั้งหลาย จงมีความสุข

อิหัง เปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ เปตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่เปรตทั้งหลาย ขอให้เปรตทั้งหลาย จงมีความสุข

อิหัง สัพพะสัตตทานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพพะ สัตตทา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จ แก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง จงมีความสุข

บทแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา (โหนตุ) จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัปยาปิซฆา (โหนตุ) จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา (โหนตุ) จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สฺหิ อัตตานัง ปะริหะรันตุง จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้น เถิดฯ

ที่มาและอานิสงส์ของบทสวดมนต์

ชัยมงคลคาถา หรือ พาหุง มหาการุณิโก

ที่มาของบทสวดมนต์ชัยมงคลคาถา อาตมาได้ตำราเก่าแก่ครั้งกรุงศรีอยุธยา เป็นใบลานทองคำจารึกของสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว ปัจจุบันเรียกว่า วัดใหญ่ชัยมงคล อยุธยา ได้รจนากฎพระพรชัยมงคลคาถาแด่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระพนรัตน์เป็นอาจารย์ของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

อานิสงส์ของบทสวดมนต์ชัยมงคลคาถา หรือพาหุงมหากาฯ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชไม่เคยแพ้ทัพ สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก ไม่เคยแพ้ทัพ พระชัยหลังช้างของ ร.๑ นั้นมาจากบทพาหุงมหากาฯ

ผู้ใดสวดมนต์ชัยมงคลคาถา หรือพาหุงมหากาฯ เป็นประจำทุก ๆ วันแล้ว มีแต่ชัยชนะทุกประการ เรียนหนังสือก็เกิดปัญญา มีแต่ความเก่งกล้าสามารถ ผู้ใดสวดทุกเช้าค่ำ คิดสิ่งใดที่ดีเป็นมงคล จะสมความปรารถนาทุกประการ

วิธีสวด

(ก) ตั้งนะโม ๓ จบ

- (ข) ๑. สวดพุทธคุณ
๒. สวดธรรมคุณ
๓. สวดสังฆคุณ
๔. พาหุง
๕. มหากาฯ ตามลำดับ

(ค) สวดพุทธคุณ (๑) อย่างเดียวเท่ากับอายุ บวก ๑ เช่นอายุ ๒๘ ปี ให้สวด ๒๙ จบ อายุ ๕๔ ปี ให้สวด ๕๕ จบ เป็นต้น

.....